

Publicerad 2011-05-16 17:52 av entusiasm

Gud det är Jag, lyssnar du?

Snälla Gud, finns du där?

Hör du min tysta bön?

Lyssnar du på mina tysta skrik nu?

Jag skickar ett meddelande till dig nu, Gud. Om det är vad du kallas. vad vet jag?

Jag vet att jag är självisk här, jag borde berätta om hungersnöden och pedofiler och alla de tusentals malarifall och om HIV och om undernärda små barn och deras pistoler.

Men jag, jag vill prata om mig nu, om det är okej?

Jag vill ha din uppmärksamhet, Gud. Jag tycker att jag har förtjänat det idag. Idag vill jag bli tagen från mitt dissociativa tillstånd, bli fråntagen min ambivalens och återuppstå som någon annan, som en människa som kan fatta sina egna beslut.

Gud, Jag vill ropa efter dig men du har aldrig tidigare lyssnat på mig, så jag är tyst. Men innuti, oj herre min skapare, om du kunde höra hur jag skriker efter dig och din bekräftelse inombords. Som ett ensamt barn letar efter sin moder. Så letar jag efter dig. Kan du se mig?

Jag är ensam nu. Ingen ser mig nu. Men jag sitter helt öppet så förr eller senare kommer någon dyka upp och hälsa på mig men det är fel sorts hälsning, Gud, för jag vill ha en hälsning från dig! Kan du inte skicka ett meddelande av något slag, kanske ge mig min frihet tillbaks? Eller min hälsa?

Gud, kan jag få leva som alla andra utan att oroa mig för mig själv.

Gud jag har varit självisk i min tysta bön, men oroa dig inte, jag tar igen det någon annan dag.

Du kan alltid räkna med mig... men kan jag räkna med dig?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten